Kegyeletérzés szólítok bennünket Gerő Zsigmond sírjához, midőn nyugalma helyét jelző emlékkövet akarjuk átadni rendeltetésének. Egy éve már, hogy elköltözött körünkből, de bár minden emberi szivet megragadó vihar tombol a világtörténés tengerén, Gerő Zsigmond távozásával támadt űr felett nem csaptak össze az idő mindent elsimító hullámai, csalódja szivében még elevenen zajog a fájdalom, barátai körében még bámulos sajnálattal érzik azt a veszteséget, melyet munkássága szintéviről való örök elköltözése okozott. Emlékének áldozunk most mi, kiket szeretett s akik ismertük őt; mi tudtuk, hogy minő nemes szív dobog kebléhen, melyben eltért emelt hitvesének s gyermekeinek, mi tudtuk és megyrabecsültük benne azt a ritka erőt, melyet szilárdan tartott ki az igaz emberi megoszlatán, melyről az élet megpróbáltatásainak legsúlyosabb pörölycsapásai szem voltak képesek leszédíteni. Az a páratlan gyöngédség, melyet hitvesét környezte, az a minden küzdelemre felkészült acélos lelkűség, melyet örködött családi fészke fölött, hogy gyermekeiben a szülei ház szeretete érlelje meg a vágyat és képességet szivéinek egybekapcsolására, valamint az a tisztelettel méltó önérzet, mely minden kor oly csalókvicskre kisztelte, melyek csak becsülést vivtak ki számára, mindezen erénye megvilágító tartalmat ad a Bölcsek e keti tanításának: Melyik az a helyes út, amelyen járjon az ember? Az, amely becsületére válik az embernek s becsülést szerez neki mások részéről. Becsületére vált csalódja iránt táplált rajongó szeretete, becsületére vált önérzete törhetetlen jellemszilárdságban kitartó, ~~mely~~ ezért helyes úton járt, olyan úton, melyen őszinte becsülésssel voltak iránta embertársai s amelyen emlékét meghecsülő kegyelet virágai nyílnak halála utánra is. Ezt kirdesse az emlékkő, melyet a hitvesi szeretet fájdalma állitott sírjára, ennek az emlékét fogják őrizni családja s barátai körében, áldott legyen a neve szerettei szivében, áldásra legyen emléke késői nemzedékekre. Amen.

Gerő Zsigmond zirenléke

1917. IV/26

Ven121062